

Stjernen.

P. Ebbeson Redaktor.

Alt Bladet vedkommende saarom: Indsendelser, Adressforandringer o. l. o. adresseres Stjernen, Dr. 308 St. Paul, Neb.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i Løse Breve kan Abgiverne ikke være ansvarlig.

Agentliste.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternavnte Herrer, der ogsaa ere demandige til at modtage Betaling for Bladet: D. D. Rasmussen, Dannebrog, Neb., Fred Olsen, Aahed, Johnson & Anderson, Minden, A. Anderson, 2213 Manning St. Omaha, A. Granthel & Co., 6. & Pierce St., R. W. Nielsen, Blair, Paul Larsen, Fourth St. Bangor, Maine.

Mina Van Randt truer med at hjemsege Landet med en Forebrugsrejse.

Siste Lørdag var en Dag, der vil faa en fremtrædende Plads i Landets Brandhistorie.

Ny tiltrædende Abonnenter paa „Stjernen“, som indsender \$1.50 i Forstuds-betaling, faar Bladet tilsendt op til Nxtaar 1889, altsaa erholdes de det gratis fra nu af — 5 Uger — indtil 1ste Januar 1888.

Stor Jubel og Takjælle herfer blandt Koegbrodterne. Land-Commissær Sparks, han med de stemme Regus-Dyne og med Nidkærlighed for Lov og Ret, er gjort usfabelig. Uvenstet imellem Lamar og Sparks har været en sand Fæstid for denne Klasse Mennesker, og det endelige Udfald var en Triumf større for dem end noget som helst de kunde ønske. Og det stærke Komplement over Commissær Sparks Narvaagshed og ubrydelige Trofasthed, med hvilken han vogtede Folkets Land-Besiddelser, er netop den Tilfredsshed, som Koegbrodterne ytrer ved hans Fald. De ere ikke de eneste, som fryde sig. Enhver Individ eller enhver Korporation, som holder en Part af det offentlige Landomraade uden at have nogen Ret dertil, hvijsr Velkommen denne stats-historiske Begivenhed. De ved meget vel, at det vil blive umuligt for den nu Commissær til fortsætte den Reform i Land-Departementet, som Sparks havde med saa stor Overindsættelse.

„Drive-Well“ Bedragerierne skal nu være udløbne. En „Drive-Well“ er en Brønd, som bestaar i et Pumprør, der drives ned i Jorden med en Kælle, og paa denne Fremgangsmaade var naturligtvis Patent. Dette Patent har været Midlet til at bebruge tusinder af Farmere og de samvittighedsløse Højer, som ejede Patentet har udpræstet Dollars i hundrede-tusindvis. Patentejerne havde nemlig valgt en søregen Forretningsmaade. De brød sig ikke selv om at drive Brøndene; det lod de andre gjøre, saa lod de et Årskid eller to hengaa og saa begynde Klippingen for Alvor. En Sagsfører, som var udflyttet med en Fortegnelse over alle de drevne Brønde paa Egnen, afslagde nu et personligt Besøg hos Brøndejerne, og overbeviste ham jo snart om, at hans Klienter vare de virkelige Ejere af Patentet, og at de Folk, som havde drevet Brønden ikke havde nogen Ret dertil, og at Farmerne selvfølgelig ikke havde Ret til at bruge Brønden, men vilde blive sagsgjort for Jorstatens Domstol. For at slippe for denne Ulykke maatte det stakkels Offer gjerne gaa ind paa at betale en betydelig Sum som Løsepenge; thi det var jo det mindste af to Onder, da ingen anden Kapitalist kan come at udrede de Omkostninger, som Sagsføring for Jorstatens Domstole koster. Heltene end blindt hen styrtede sig ind i en Retsdag, der vilde være ruinerende, selv om han vandt, valgte Farmeren eller Landsbyboerne at betale Blodpengene og tallede sin Skæbne at han endda slap for at blive pøttet i Hullet. — Dette skændige Udsættelse gik i Svang for mange År, indtil omsider Farmerne i Zona, hvor meget af omtalte Art Svindel var bleven drevet, foretog sig om at føre Sagen for Retten. I Underretten tabte de naturligvis. Men saa gik de til Højesteret. Her fik Sagen Lov til at slumre lidt i Aaben Begrævelse indtil Aare Patentet udløb. Nu i disse Dage lader Højesteret falde den Afgjærelse, at Patenthaverne aldrig har besiddet et lovgibt Patent paa Drive-Brønd Opfindelsen, at de ikke har opfundet Systemet, men at Opfindelsen er gjort af en uanselig Borger i New York, som for en Snees År siden vandt paa at nedbrænde et Pumprør, ifølgelig først at grave eller bore for det, uden at tænke videre over det. Men hvad hjælper Kjendelsen nu?

Det er et slaaende Bevis for vore Domstoles Søvigheds, og noget værre, at Patentrettligheden udløb (en Patentgjælder for 17 År) inden Dommen kunde falde. Ingen af de saaledes udflyttede Farmerne vil faa noget af det Stjælnet tilbage, af den simple Grund at der findes flere Formuer for at kunne slaa sig en Ret til for vore Domstole.

Knytdagede Reiser af Horverdens Mennesker.

Et Bidrag til Behovning af Tjærgedmaakt om Verdens mere Menneskets Stille for ca. 3800 År siden. (Indsendt af R. S. Nielsen.)

Under denne Overkrift findes en lille Artikel i „N. Tidende“, for Søndagen den 30te Okt. 1887 om Menneskets Gæde, der antagelig vil være af Interesse for en stor Del af „Stjernen“s Læsere, og derfor gengives her:

„I de senere År er der gjort adskillige interessante Fund, navnlig i det vestlige Europa af mere eller mindre fuldstændige fossile Menneskefæstet, som baade ved deres Ejendommeligheder og ved de sammesteds aflejedte Knokler vidne om en uhyre Gæde. Saaledes fandt f. Eks. Schmeiling, i den righolde Bjærghule ved Eugis i Belgien, to vidt og bredt bekendte Kranier, der nu opbevares i Musset i Lüttich; Reviere, der paa den franske Regjerings Bestilling undersøgte nogle mærkelige Grøtter i Kalkbjergene ved Middelhavets Kyst lidt øst for Mentona, fandt et næsten fuldstændigt Menneskefæst, hvis Stilling tydede paa, at Individet var bleven dræbt i Svøne (maasse af et nedfaldende Klippestykke), og sammen med dette, der laa ca. 20 Fod under Overfladen, opdagedes Knokler af Urtotens, Bildhesten, det dobbelthornede Næsehorn, Huleløven, Hulebjørnen, Hulehyænen osv., foruden en Mængde primitivt forarbejdede Flintredskaber. I Sydfrankrig opdagede Massénetat i 1808 under Jordens Overflade i de berømte Laurgerie-Grøtter nær ved Bordeaux et lignende Menneskefæst, og i Californien har man under Lavalag, der hidrører fra forlængst udrændte Vulkaner, fundet Redskaber og Menneskefæstet sammen med Ben af uddøde Dyrarter. Saaledes traf man paa en Dybde af 130 Fod et Menneskekranium under fire Lavalag, der igjen var afklippede ved Lag af andre Bestandsfæst.

Mens alle de nævnte og mange andre fundne Hjerneskaller i de væsentligste Træk lignede nuværende Mennesker (de var kun noget mere langagtige og lavere), gjaldt dette derimod ikke om den navnlig i Hjernefald, der i Begyndelsen af Halvorsenerne fandtes i Neanderthal-Grøtten ved Düsseldorf. Dette „Neanderthal-Kranie“ havde med sin yderst lave og tilbagevægende Pande og Jæse, de stærke Fremspring over Hjenhulerne og de tykke Knokler et meget byrskt Præg, og det vakte i længere Tid en heftig Disput blandt de Lærde, idet nogle vilde betragte det som typisk for et tidligere Udviklingsstadium af Menneskeslægten, mens andre mente, at man ikke turde slutte noget fra et enkelt Tilfælde, og at den abnorme Form f. Eks. kunde tyde paa, at Vedkommende havde været en Idiot eller lidt af en speciel Sygdom. Til denne Anskuelse sluttede Birchow sig. Imidlertid fandt man ogsaa andre Steder fossile Kranier, der havde stærk Lighed med det fra Neanderthal, og det blev derfor mere og mere sandsynligt, at man virkelig havde at gjøre med en uddød Menneskerace og ikke en hyggelig Abnormitet.

Denne Formodning har nu vundet en ny og væsentlig Bekræftelse. I for Sommer fandt nemlig de to Videnskabsmænd Max Lohest og de Puybl ved den lille By Spy vest for Namur i Belgien to ret vel bevarede Menneskefæstet, hvis Kranier har en frapant Lighed med Neanderthal-Kraniet og derfor gjør det næsten utvivlsomt, at denne Form en Gang har været typisk for en meget lavtliggende Race. Sammen med Stenredskaber og Knokler af Hulebjørnen, Hulehyænen, Urtotens, Bildhesten, en uddød Elefantart osv.

Disse Hjerneskaller med den stærk tilbagevægende Pande og fremledende Hjenhjenpartier minder mere om de menneskelignende Abers end om nulevende Menneskers Hovedform. Underhæberne, som ogsaa fandtes, ligne ligeledes Abersnes ved at have skraat fremstaaende Tænder og næsten ganske manglende Sæge. Af Ledflagen paa de tykke og svære Laarben kan det skjønnes, at disse Mennesker ikke har gaaet helt oprejst, men med stærk bøjede Knæ og sandsynligvis ligesom Gorillaen og Orangutangens, støttet sig paa Jorden med deres lange Arme. „Disse Mennesker“, siger det norske Tidsskrift „Naturen“, som vi

skulde nogle af de her meddelte Data, har dog ingenlunde været Abers, og de repræsenterer heller ikke det meget afstrekke „missing link“ mellem Aben og Mennesket, men derimod en Menneskerace, hvortil der for Tiden indet Sideligt findes, selv blandt de laveste slaaende nulevende Mennesker.

De nævnte Fund skriver sig fra den tidlige kvaternære Jordperiode, der maasættes flere hundrede tusinde År tilbage i Tiden, men som bekendt anse de største geologiske Autoriteter f. Eks. Sir Charles Lyell det for sandsynligt, at vor Slægt har eksisteret allerede i Slutningen af den foregaaende Jordperiode, Tertiærtiden, og Knokler af denne Periodes uddøde Dyrarter, forsynede med Indrissninger af Menneskehaand er ogsaa funden i tertiære Lag ved Danneberg. At under disse saaledes paa, at Menneskene forover hundrede tusinde År siden vare naaede faarvidt, at de levede i en Art Samfund, forstod at tilkomne Stenredskaber, tegne paa Horn osv., men disse Færdigheder betegne kun Trin i en Udvikling, og skulde man angive, hvor lang Tid det er siden, at en Slabning som i rent fysisk Forstand kunde kaldes „Menneske“ begyndte at vise sig paa Jorden, kom man sandsynligvis op imod en Million År.

To Broer.

(Af „Voganis“, Politikkens rejsende Korrespondent i Amerika.)

New York, den 1ste Okt.

Der findes i Verden to Broer, der hver især forbindes Millionbyers adskillige Dele; det er Broen over det gyldne Horn og den fra New York til Brooklyn. Den første er en grim, kluntet, gammel, halv opløst Træ-Pontonde, klobet paa Vandet, den bølger for et Kjøretøj og spajer for Vind og Strøm; den anden er en fast, stiv Jernbro, der paa magtige Stenpiller støver højt op i Luften; fast, urørlig, lader den Bimplan paa det største Julestills Stortop vaje frit under sig. Og hver især er som et Spejl paa Folk og Land, paa Orienten og Occidenten, paa det Gamle og det Ny, paa Tilbagegang og Fremstrib, paa Arbejde og Drøveri.

Intetsteds har Natur, Kunst og Historie forenet sig og er smæltet sammen som i Konstantinopel. Vesporsus, den eneste klare, rene, jatte Flod i Verden, hvor Vandet altid iler Syd paa, med sine Flokke af Springere, der bolter sig i Havtorpen, Skarvene, der flyder mellem Is og Sten, og det Dybes Sjæle (en Art Badefugl), der som en Stormvind i større og mindre Sværme former hen over Vandet, og Leanders Taarn midt i den stridende Strøm; Marmorhavet med Brinsperne; paa den anden Side Skutari, længere borte Kalkstens Bjærg, og saa „det gyldne Horn“, der som en glimrende Fjord skjærer sig ind i Landet, beskattet med Stibe og utallige lette, lange, spidse Raikere, og paa hvis Bredder hver Fjedsbrød er et talende Sagn, et Fortidsmind, et Stykke Verdenshistorie om de byzantinske Kejseres Kunsthaas og Bedanteri, om Korstogens Riddere, om Venetianernes Vindstribelighed, om Tybsternes Fanatisme. Der ligger Broen mellem Galata og Stambul, mellem kristelig Forretningssliv og mohamedansk No. Men Gja Sofia bjer sig for Moskva i Melka, det gamle Serail huser Hundreder af Enter efter afbøde Sultaner, og fra Serastet ratet vajer den høide Halomaane paa rød Grund. Det er Tyrkerne, der giver Konstantinopel Præg. Hjem der har Tid og Lejlighed, se Stambul, mens det endnu er Stambul: plantes først Korset paa Gja Sofias Minaret, saa er Konstantinopel en By som Wien eller Kjøbenhavn, men nu er det Centrum for en Verdensreligion, for en søregen Civilisation, Millioners Blikke fra 3 Verdenshjørner rettes derimod, paa Babishaan, Profetens Efterfølger, de Troendes Væbner, Kongernes Konge, Mohamedes Væling, Stortyrken, Hs. kejserlige Majestet Sultanen. Og i broget Brimmel driver hans Underfætter over Broen ved „det gyldne Horn“. Turban, Fæz og høje Cylindere, Burnus og Blaje, kejserlige Kaerter med tilslørede Haremskvinder, bevogtede af bevandede Gunuler, storte Rytterfler, Væskere, Kameler og Østler; Alverdens Sprog mellem hverandre. Men det gaar indigt, man har god Tid; der er ikke noget at haste efter, der skal betales Bropenge og standfæses og forses og hilses og vendes og drejes og spyttes i Vandet. Og Himlen er ren og klar, og Livet er lyst, og Hvilen er sød, og Allah er stor.

Gaa saa over til Broen mellem New York og Brooklyn. Der er ingen røde Fæz'er eller blaa Turbaner eller høide Burnusser; Alle er ens, Paraply under Armen, Enhver skubber og preser for at komme frem, der er ikke Tid til

at standse for at faa en Pasfor, ikke engang til at tage Hatten af, en Haands bevægelse og et hastigt henkastet: „how do you do?“ er Topunktet af, hvad der kan opses paa Højfighedens Aiter. Og Menneskemassen strømmer og Døgnretten er uafsluttelig og det ene Jerabaretog farer pibende forbi efter det andet, og undorenden kappes Stibene for ind og udgaaende. Tiden er ligesaa knap der, som den er rigelig ved det gyldne Horn; Virksomhed mod Julestentis.

Se f. Eks. paa Stibensarten. Forskerne har været ulige mere rundhaandet med Konstantinopel end med New-York; rent farvand, sifter Røkergrund, dybt Vand lige ind til Kysten; men Tyrkerne rører sig ikke. Iret Volværet, ikke en simpel Bøje eller en Due d'Albe til at forløse ved. — „Spad vil alle de Stibe her, de kan jo blive hjemme“, sagde en Dag en højstaaende tyrkisk Embedsmand til mig. Men New-Yorkeren sprænger Klipperne og forbyder Julestentis og opløser Sejlløbet og lægger Døf ved Døf for at drage den Fremmede til sig, for at kunne bestaa i Konkurrencen, for at komme et Hestehovede foran Medbejlerne.

Deri ligger Amerikanernes Overlegenhed, Amerikas Størhed.

Og vi i Danmark?

Vi i Danmark staar midt imellem Amerikanerne og Tyrkerne, vi er en Mellemproportion; vi kan opstille os i en mathematisk Formel saaledes:

Amerikanerne De Danske

De Danske Tyrkerne

Og derfor maa vi tage os sammen, opre os, for ikke at blive sejlede agterud, vi skal modigt optage Konkurrencen, som vi dog ikke kan undgaa, og det nyeste ikke det mindste at ville stubbe den fra sig, som naar vi f. Eks. vil lave Kornlod; det er, som naar den forfulgte Struds gemmer Hovedet i Sandet. Vi maa arbejde mere og hurtigere og vrosle mindre. Se paa Amerika, hvor Byerne vokser op af Jorden, hvor Jernbane lagges ved Jernbane og hvor det eneste Spørgsmaal er, om det kan betale sig. Og sammenlign saa med Danmark. Lad os tage et nærliggende Eksempel, hentet lige fra vor Hovedstad: den 20 År siden, at der var privat Tilbud om at bygge en Kystbane fra Kjøbenhavn til Helsingør, men Regjeringen sagde Nej; den vilde ødelægge Dyrerhaven. En halv Snees År efter tilbød private Folk at bygge Banen uden noget som helst Tilskud fra Statens Side; men Staten sagde Nej; det vilde blive en Konkurrencebane til Hillerødssbanen. Og Folk, der ikke havde Tid og Naad til at rejse om ad Hillerød, kunde jo blive hjemme. Men derimod kunde Alvsøerne faa Lov for Regjeringen til at lægge en Bane halvvejs op langs Kysten; men det sagde Folketingslaget Nej til, i Genhold til Visnepolitikken.

Nu maa private Folk ikke lave den, fordi Regjeringen har tænkt sig muligvis at lave den. Muligvis den tænker om igjen, og skulde den — efter moden Overvejelse i et halvt Århundrede — beslutte sig til at forelægge et Forslag derom, er det sandsynligt, at f. Eks. Højre siger: „ingen sjællandsk Jernbane uden samtidigt en jyst“, eller Venstre: „ingen Jernbane uden Tilskud fra Egnen“, og naar Egnen siger: „Men Herrejemi! private Folk vil lave den gratis“, svares der: „Jyderne skal ikke forevrettes. Og Sørensen, hvad vil de her, de kan jo blive hjemme eller rejse om ad Jyst“.

Det kan nok være, at den danske Regjering er et smukt Udtryk for Folket. Kl. 11 myldrer Embedsmændene op i Rancellibygningen, der læses mange Avenir og rygges megen Tobak, og Kl. 3 myldrer de derfra igjen. Strikvælsere, Betæntninger, Døplysninger og Meddelelser tager det År der at affatte, godvillig lader Ministerierne sig Jængenting frarviste undtagen velvillige Løfter om snarlig Ekspedition, der er i saa Henseende ingen anden Forsjhel paa Kjøbenhavn og Konstantinopel, end at de uhykelige Mennesker, der har Forretninger med Ministerierne, bag den høje Port bliver trakteret med Kaffe og Cigaretter, medens de i Rancellibygningen maa nøjes med den Pibeas, de faar puffed i Næsen.

Men alt det maa vi bort fra — Regjering og Folk — hvis vi vil bestaa, hvis vi vil kunne optage Konkurrencen. Vi maa lade Riben henge til Højletiden, vi maa staa tidligt op, thi Morgenstund har Gulb i Mund, vi maa arbejde, som om vi aldrig stulde dø, vi skal ikke lade Sørensen rejse om ad Jyst, vi maa hellere bygge dem en Bro, som den mellem New York og Brooklyn, fra Helsingør til Helsingør, vi vil ikke høre den Snak om, hvad der er umuligt, der er Jængenting umuligt undtagen at krasle til Maanen,

og vi skal huske, at den, der ikke arbejder, har ingen Berettigelse til Livet. Naturen har været rundhaandet nok mod os, men hvis vi ikke gjer anstrængelse, vil det gaa os ligesom Tyrken.

Medicin for overanstrengte Sjerner.

„Sundhedsbladet“ skriver: Mange luge Lindring for Træthed og Umattelse i sinuilerende Sager. De, som gjore dette, brænder simpelthen Livets Lys fra begge Enden. Naar man slaar en trætted Gæst, kan man nok faa den til at gaa, men det gjor den ikke stærk og forjænger heller ikke dens Liv. Det bedste, man har at gjore, naar man sofer sig for soog til at kunne gjennemføre Noget, er at gaa tilfængs og sove faa lange, som man kan. Dette er den eneste virksomme Maade, hvorpaa Hjernens Coover og Kræfter kan gjenindbes, fordi Hjernen under Svønen er i en Tilstand af Hvile, i en Tilstand, saa den paany kan modtage de Røringseener fra Blodet., som er opbrugt ved forudgaaet Arbejde. Tænkingsprocessen opbrænder nemlig de faste Partikler lige saa godt, som enhver Omredning af Hjulene paa et Dampskib resulterer af Jben under Kjedlerne. Forsyningen af de forbrugte Stoffe i Hjernen kan alene ske ved de nærende Partikler i Blodet, hvilke igjen er dannet af den Jøde, man isorvejen har nydt. Og nu er Hjernen juft saaledes befaaset, at den bebt kan modtage og udnytte de nærende Partikler under Svønen. Stimulanter kan ikke bygge op; de toinger kun Hjernen til større Forbrug af dens Bestanddele, indtil den er saa afkræftet, at den ikke besidder Kraft nok til at modtage ny Tilførel af nærende Substanter. Den overanstrengte Mand eller Kvinde, som ved Hjælp af Stimulanter fordriver Svønen, bortjager den bedste Ven, han har, og vil for sent indse, at denne Ven ikke kan falbes tilbage. Jo mere anstrængt og jo langvarigere Arbejde En har, desto mere Svøen tiltrænger han og jo bedre og dybere maa den være. En dyb Svøen kan imidlertid gjore utrolige Ting i et Djeblif. — Og som det er med Svønen lige over for legemlig Træthed, saa forholder det sig ogsaa med den aandelige, Hjernetræthed. Den er en Tilstand, under hvilken Jben under Maskinen bare ligger og ulmer, saa Maskineriet faar Anledning til at afsløjes. Som hele Maskinen er i absolut Hvile, saa maa ogsaa hele Mennesket være det — Lege- met og Sjal — først da er Svønen juub, og først da har man den fulde Rgtte af den. Det gjælder at paffe paa Svønen. Hvis den aandelig Anstrængte fortætter med sit Tankarbejde Natten udover, hvis han ikke kan stille sig af med det, saa er han fortalt. Der er intet bedre Mærke paa aandelig Overanstrengelse end det, at Svønen viger. Da gjælder det fraks at tage Neb i Sejlene, kaste Arbejdet, om det synes adbrag sa vigtigt, med Magt rive Svønen til sig, bruge Villien paa den, hvis ikke Svønsøsheden skal faa Magten over En og fanke for alle Tider ødelægge den, som troede, at han nok kunde behandle sin bedste Ven, Svønen, lidt skjodesløst for en Gangs Skyld.

Howard City Livery-Stable.

bringes i Publikums velvillige Grindring, S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.

Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

U. N. Scott's Dyr Læge.

Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.

bringes i Publikums velvillige Grindring, S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.

Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

U. N. Scott's Dyr Læge.

Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.

bringes i Publikums velvillige Grindring, S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.

Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

U. N. Scott's Dyr Læge.

Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.

bringes i Publikums velvillige Grindring, S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.

Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

Forste Nationalbank
St. Paul, Nebraska
Autoriseret Kapital \$250,000.00
Beholdning og Overflus 60,000.00
Vestigrelse:
R. G. Gaby, President
Geo. C. Keen, Vice-President
Hjælper almindelig Forsikring
Renter betales paa deponerede Summer. Sælger Væstler, betaltbare i alle Verdens store Eger.

J. Pederson
Merchant Tailor.
Dragter tilfæres og forjærges efter Bestilling.
Dannebrog, Nebraska

F. J. From M.D.
Danst Lage og Chirurg.
Dannebrog, Nebraska
Kontor: over Postkontoret

Doktor F. R. Sorel
Læge og Kirurg
Gradueret fra Rush Med. College, Chicago
Kontor: over First National Bank
Indes altid paa Kontoret paa Dannebrog
Særlig Opmærksomhed skjænkkes Kvinde- og Børnesygdomme
St. Paul, Neb.

U. N. Scott
Dyr Læge
Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.
bringes i Publikums velvillige Grindring,
S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.
Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

U. N. Scott's Dyr Læge.
Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.
bringes i Publikums velvillige Grindring,
S. C. Christensen, H. W. Sampson.

Til Damerne i Særdetsheds.
Der er ingen Dame i vort Land, som ikke sætter Pris paa kraftig, god Helse, rosenfarvede Kinder, livfulde Øjne og klar Ansigtshæder. En liden Kromatisk Vin er den bedste paalidelige Medicin, hvorved disse Besigtelser kan erholdes.

U. N. Scott's Dyr Læge.
Behandler alle Sygdomme og Velskader som alle Dyr ere udsatte for. Kurere alle helbredelige Kreatur-sygdomme. Har Medlem med Svinecolera. Kontor i Chin's Apothek, St. Paul, Nebraska.

Howard City Livery-Stable.
bringes i Publikums velvillige Grindring,
S. C. Christensen, H. W. Sampson.